

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Soritori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 15.

Sâmbătă 19 (31) Ianuarie

1885.

Brașov, 18 (30) Ianuarie 1885.

Nu se mai scrie și nu se mai vorbește adică decât de politica colonială. O adevărată cruciadă au întreprins statele maritime europene în țările depărtate transmarine și ele emulază în a ocupa ținuturi și provincii, ce se află pe lângă marea cale comercială, care unesc Europa cu Africa și cu Asia.

În lupta această de concurență Italia n'a voit să fie cea din urmă. Când toți întreprind expediții și ocupă puncte comerciale în lumile depărtate, numai Italia se stea cu mâinile în sînt, numai ea se nu face politică colonială, ea care se numără între puterile cele mari maritime și a cărei dezvoltare și înflorire economică depinde de la viul și mînosul comerțului cel face pe mare?

Puindu-și această întrebare ministrul de externe Mancini, precum însuși asigură în parlament, a ajuns după o matură gândire la rezultatul că Italia nu poate stă pe loc când celelalte puteri, în numele intereselor lor comerciale maritime, ocupă și anectază bărbătesc la teritorii neatînse încă de bruma civilizației moderne.

Italia, țise Mancini, trebuie să se străduască a-și dezvoltă puterile sale pe mare, spre a-și asigura progresul economic. Chiar emigrarea Italianilor, care iea din ce în ce mai mari dimensiuni, reclamă, adăuse Mancini, o acțiune energică din parte-ne cu scopul de a înființa nouă colonii, unde să se potă așeză cei ce nu mai găsesc mijloace de trai pe întinsele câmpii ale Italiei.

Sunt câteva zile de când această acțiune pe mare s'a și început prin anectarea unui teritoriu la cîstele Mării roșii de către expediția italiană. Stégul italian fâlfăie în Bei-lulu și, după cum a declarat ministrul de externe și cel de resbel în cameră, este croit și pus în lucrare planul de a ocupa mai multe puncte, o armată de 10 până la 15,000 omeni fiind gata de a plecă în fiecare moment la țermii Mării roșii.

Cât pentru pasul energic întreprins de guvernul italian, trebuie să mărturisescă ori și cine, că el nu este mai puțin justificat decât ocupațiunile și anecsiunile severșite în timpul mai recent de către Anglia, Franța și Germania. Italianii însuși au causă de a fi mândri de atitudinea resolută a cabinetului actual. Se nasce însă grava întrebare, că ore ce voru țice celelalte puteri la debutul cel mai nou al flotei și armatei italiene?

Guvernul italian, țise Mancini, nu voiesc să vatăme drepturile câștigate ale altora. Este această în adevăr așa? Eată o întrebare, care depinde de la aprecierea fie-cărei puteri în parte. Scim, că Turcia a protestat în contra expediției italiene la Assab. Ea pretinde că teritoriile dela litoralul Mării roșii, făcîndu parte din Egipt, stau sub suzeranitatea ei. Mancini declară, că Italia voiesc să mîntină echilibrul în marea mediterană. În punctul acesta însă interesele ei concură nu numai cu ale Turciei, ci mai mult încă cu ale Franciei. Ce voru țice Francesii decât Italianii s'ar încercă în adevăr de a face din Marea mediterană o mare italiană?

Nu de mult o fôia vieneză vorbea de posibilitatea unui conflict în Europa din cauza ne-

înțelegerilor ce se potă isca între marile puteri în țările transmarine. Nu cumva acțiunea cea mai prospătă a Italiei, nu cumva pofta ei de a anectă Tripolitania este de natură de a produce încercături internaționale prin suscitarea din nou a cestiunei orientale?

Unul din pasagele cele mai importante ale discursului ministrului de externe italian este fără îndoie acela, în care asigură, că s'a încheiat o strînsă alianță între Anglia și Italia. Mancini confirmă dér scirile privitoare la convenția anglo-italiana. Declarațiunea lui însă ne spune mai mult; ea ne spune că se pregătesc o nouă grupare a puterilor și că Italia s'a rupt de liga de pace din Europa centrală.

Ce e drept Mancini a țis, că alianța Italiei cu puterile centrale nu s'a alterat, această declarație datorită tactului diplomatic. În realitate însă alianța cea mai nouă italiană-inglesă nu este decât o denunțare a alianței încheiate cu Austro-Germania și un semn vedit, că în contra ligei puterilor din centrul Europei se redică o altă ligă și că izbucnirea conflictului între puteri nu e tocmai departe.

Ungaria pe mare.

„Tageblatt“ din Lipsca a publicat în Nr. 20 din anul acesta următoarea judecată despre politica dominantă din Ungaria:

„Un punct de totu principal din programul guvernului actual unguresc are în vedere redicarea țării în direcțiune economică și politică-comercială. Ministrul-președinte Tisza, de câte ori își dezvoltă oratoria sa, accentuează totdeauna această intențiune; ba merge chiar mai departe numind maghiarismul regenerator, nu numai politic, ci și economic. Elu scie foarte bine că prin această gâdilă și măgulesc multu șovinismul maghiar și că prin apărarea acestui punct din programu îi este mai ușor de a ține peptu cu diferitele fracțiuni politice opoziționale din cameră.“

„Decă un ministru unguresc scrie pe drapelul său gloriificarea și lățirea maghiarismului, poate fi sigur, că va află mulți aderenți între toate clasele societății maghiare, dela grof pînă la ciobanul și pâna la hoții de cai de pe pustă. Maghiarul este înainte de toate un entusiast escisiv, plin de iluziuni naționale, care și-a pus în cap să jôce un rol mare în Europa. Apoi, că are său nu prospecte său mijloace pentru așa ceva nu-i pasă de loc. Nu-lu poți scote din prejudițului lui, că Ungurul toate le poate, numai să vrea.“

„Aceste slăbiciuni și fantasterii ale caracterului unguresc îi sunt foarte bine cunoscute d-lui Tisza. Elu ține cont de ele și decă nu va eș la capăt cu calculul său, va rămân pe seama urmașilor săi să acopere deficitul cel mare politic-economic, care li-lu va lăsă de moștenire.“

„D-lu Tisza însă nu s'a mulțimit numai a le vorbi Ungurilor, că Ungaria trebuie să devină un stat înflorit comercial și industrial, ci le-a și pus în vedere, că stégul roșu-alb-verde cu corôna sf. Stefanu va fâlfăi în timpul cel mai scurt pe toate mările lumii. Cu deslegarea acestei probleme istorice a Maghiarismului Tisza a însărcinat portul unguresc „Fiume.“

„Un port unguresc! Într'adevăr trebuie să riți, n'ai încetrău, căci nici o națiune din Europa nu e atât de nepricepută și de strîină în ce privește comunicațiunea pe mare ca națiunea maghiară.“

„Dér și altfel este acest port unguresc unic în felul lui, care nu-și găsește soț în totă lumea. De maghiarism și stat unguresc nici pomană prin Fiume, afară de câteva insignii, pe cari nimeni nu le poate ceti. Nimeni nu vorbește în acest port „unguresc“ nici măcar o vorbă ungurescă. Acesta limbă a păstorilor de cai din Asia e totu atât de cunoscută în Fiume ca ori și care dialect hindostan. În Fiume se vorbește cu deosebire slavonesc, italianesc și nemțesc.“

„Tote aceste adevăruri însă nu împiedecă pe d-lu Tisza a exploata din Fiume mările lumii și a face din pantalonii strâmți și din pintenii Maghiarilor săi tunică de marinari!“

CRONICA POLITICĂ.

Ministrul de externe italian Mancini răspunde în ședința camerei dela 27 Ianuarie la interpelațiunea despre politica colonială. Ministrul arată, că teoria anterioară absolut economică, care era în contra politicii coloniale, astăzi este combătută prin relațiunile schimbate ale lumii moderne și prin întinderea colonială a tuturor națiunilor mari. Italia în lupta civilizației în contra barbariei nu poate fi neactivă. Guvernul poate, voiesc și caută să urmeze o politică colonială, între limite modeste sub condițiunea: 1 a utilității economice a acestei politici, fie în prezentu său în viitor; 2 a respectării drepturilor câștigate de alte state, ca să nu se nască nici un conflict; 3 a cooperațiunii activității comerciale private. Încercările vor sta în relațiune cu puterile statului. Ministrul pomenesc, că dibaciul diplomat, care a reprezentat Italia la conferința din Berlin, n'a întârziat, de a întona, că Italia are mare interes, ca să se stabilească condițiunile sub care se potă câștiga teritorii nouă, care nu au nici un stăpan europen. Mancini țice, că densusu a arătat încă când era Italia împărțită în mai multe state, că numai prin întemeierea de colonii lângă Marea roșii Italia își poate afla viitoru sa prosperitate. Elu combate obiecțiunea, că o acțiune italiană în Marea roșii nu oferă nici un avantaj politic economic. Respinge presupunerea, că din cauza rivalității între Italia și Anglia s'ar putea ivi un pericol pentru Italia. Ministrul crede, că este un merit al cabinetului, că acela fără de a părăsi alianța cu puterile centrale, fără de a părăsi concertul european și fără de a lua asupra sa o solidaritate pentru sacrificii și pentru pericole, a dat Angliei atâtea probe de lealitate și de amicitie folositoare, încât i-a succedut a stabili între amândouă guvernele întru interesul comun o mai mare comuniune de vederi și de acțiuni. Aceia, care se tem că Italia ar putea fi depărtată dela Marea mediterană, caută să recunoscă, că noi în Marea roșii putem afla echilibrul spre a apăra cu energiă interesele noastre în Marea mediterană. Guvernul va respecta »status quo« în marea mediterană; dar decă o altă putere ar întreprinde acolo o schimbare și ne-ar vătăma interesele, siguranța și drepturile noastre, Italia ar apăra-o și ar restitui echilibrul. Expedițiunea la Congo s'a amănat numai până peste câteva săptămâni. Guvernul are lipsă de o conlucrare cordială a camerilor, spre a-i încuviința creditele pentru cercetări politice și coloniale.

După cele mai nouă sciri despre misiunea lui Hassan Fehmi pașă, se crede că o înțelegere între Britania mare și Turcia e pe cale de a se stabili. Cabinetul engles, ce e drept, a declarat că Anglia nu-și va retrage trupele din Egipt înainte de a-și fi terminat problema sa în valea Nilului și de a se fi stabilit un guvern autonom, care să administreze bine Egiptul. Dar a primit ca basă a tractărilor cu Turcia oferta acesteia de a ocupa trupe turcesc unele puncte la Marea roșii. Acesta i-ar conveni Angliei, căci trupele turcesc ar putea ține în frâu pe Mahdiul de a nu se apropia de Egipt. Totul atîrnă însă de rezultatul expediției englese în Sudan și după

*) „Theerjacken,“ haine, ce le poartă marinarii și cari sunt înmuiate în păcură.

ultimele telegrame, care nu sunt tocmai favorabile Englezilor, s'ar pute crede că înțelegerea s'ar pute stabili între Londra și Constantinople mai curând p'ote de cum s'ar aștepta. P'orta se pregătește de p'acum pentru o expedițiune la Suachim și spre acestu scop sunt desemnate batalioanele din Creta și Siria; se p'ote că e sigură de succesul misiunii lui Fehmi pașa.

Nimenea nu credea, că Anglia va fi atât de conciliantă, în cestiunea egiptenă, față cu puterile europene. Temerea acésta însă s'a înlăturat, căci după cum asigură o telegramă din Londra, cabinetul englesu a primit propunerile franceze, făcându numai unele modificări, la care negreșit că Franca și celelalte puteri se așteptau. Și cumcă lucrul a stat astfel, ne-o dovedește împrejurarea, că guvernul francesu a consimțit la acele modificări și a însărcinat pe ambasadorul Waddington să exprime lordului Granville mulțămirea sa pentru atitudinea conciliantă a cabinetului englesu în cestiunea egiptenă, care inspirase atâtea îngrijiri.

Sgomotele împrăștiate, că Italia intenționează a ocupa Tripolisul, au făcut pe P'orta să se hotărăască a mări garnisioanele din Tripolis și d'a întări fortificațiunile de acolo. Unii politici aduc în legătură expedițiunea ce se pregătește din partea Turciei cu ocuparea Beilulului și Assabului de către Italia. Turcia se vede de pretutindena scosă afară, s'ar pute dice că Egiptul e ca și pierdut, și totu astfel i s'ar pute întâmpla și cu Tripolisul, pe care de multu a pus ochii Italia.

Din dieta Ungariei.

În ședința dela 27 Ianuarie se continuă desbaterea specială asupra bugetului cultelor și instrucțiunii publice.

Stefan Rakovssky nu e mulțămît cu răspunsul ce l'a datu ministrul Trefort în cestiunea instrucțiunii surdo-mușilor. Statul dă milioane pentru comerț și industrie, pentru artă și teatre. Când e vorba de construcțiunile universitare, de parcuri și de expozițiuni, finanțele nu stau rău. Elu r'ogă pe ministru ca nu numai să se ocupe de afacere, ci să și facă ceva.

Ministrul Trefort nu p'ote promite cheltueli noue, ci numai un sprijin moral.

Otto Herman e de părerea lui Rakovssky. Dar nu surdo-mușii sunt cei mai nenorociți în Ungaria, ci sunt cei 18.000 de indioși. Atrage atențiunea guvernului.

Ministrul Trefort scie aceste lucruri. Promite că va face ce va pute.

La titlul »museul național« 100,000 fl. ia cuvântul Franz Pulssky. Elu dice, că funcționarii museului sunt rău plătiți. Din suma de 100,000 fl. ministrul preinde dela directorul să facă și economiă de 9000 fl. Elu cere ca acești 9000 fl. să se întrebunțeze totu pentru museu.

Emerich Szalay amintese că în Viena sunt scriitori unguresci, care trebuie să se câștige pentru museul național.

Otto Herman observă lui Pulssky în afacere personală, că în timpul său a îngrijit ca museul să fie mai bine dotat.

Franz Pulssky face atentu pe Herman la aceea, că prima însușire a unui deputat să fie, a ave o piele așa de grosă, care numai de pielea cea grosă a unui ministru să fie întrecută.

Ministrul Trefort dice că e foarte ușor a vota sume, dar e greu a le acoperi. Dacă va fi posibil, se va implini dorința oratorului. Titlul se votează.

La titlul »galeria de tablouri a țării« vorbesce Franz Pulssky totu în sensul în care a vorbitu despre museul național. Elu cere să se mai adauge la cei 3000 fl. încă 3000.

Ministrul Trefort dice că guvernul va întregi galeria de tablouri, dacă va fi în pozițiune a face acésta.

Franz Fenyvessy adresază ministrului două întrebări: 1. Pentru ce nu s'a deschis încă galeria de portrete istorice? 2. Adevăratu e, că ministerul de finance refuză a preda acele tablouri interesante ce se află în localitățile oficiului?

Carl Pulssky răspunde antevorbitorului, că dieta trecută a votat pentru lucrările pregătitoare în acésta afacere 1000 fl. Elu își exprimă dorința ca museul național să stea în contactu nentreruptu cu museele provinciale. Atrage la acésta atențiunea ministrului.

La titlul »15,000 fl. pentru întreținerea monumentelor«, ministrul Trefort promite, la cererea lui Benedik Gondocs, că din acésta sumă va da ceva și pentru săpăturile de pe Pusza.

La titlul »scopuri bisericesci«, Franz Fenyvessy aduce pe tapet cestiunea stolară. Ministrul n'a făcutu nimic pentru a rezolvă acésta cestiune, ci prin decisiuni contradictorie a zăpăcit și mai multu lucrul. Regularea acestei afaceri e necesară în interesul păcii confesionale. Trecându la starea materială a clerului de

josu dice că fondul religiosu să se întrebunțeze nu pentru restaurarea bisericilor, ci pentru dezvoltarea organizării preoțesci și pentru îmbunătățirea stării clerului de josu. Milenarul să se serbeze cu inaugurarea păcii religiose. Elu face următoarea propunere: »Ministrul cultelor e avisat, să ia chiar în acésta sesiune inițiativa pentru regularea generală a stolarilor.«

Ministrul Trefort răspunde, că cestiuni importante nu se pot rezolvă cu un discursu parlamentar, și nici nu'i place acésta. Promite că se va consulta în acésta atacere cu ministrul de interne și de justiție, deoarece ea nu ține numai de resortul său. Elu încă dorește rezolvarea cestiunii în interesul păcii religiose. Scopul fondului religiosu nu e precisat. R'ogă camera să respingă propunerea. — Se respinge.

La titlul »cheltueli curente« 138,432 fl. Blasius Urban critică risipa ministrului în construcțiuni.

Ministrul Trefort îl combate. — Titlul se votează și astfel se termină desbaterile bugetului cultelor și instrucțiunii.

Ne mirăm, cum de n'a vorbitu nici un deputat român cu ocaziunea desbaterii acestui bugetu? Lucrul e bătătoru la ochi.

SCRIRILE DILEI.

Congresul postal internaționalu se deschide la Lisabona în ziua de 22 Ianuarie curentu. România va fi reprezentată de d. Ioan Ghica, ministrul țării la Londra, care va fi însoțit de d. C. Manu, funcționar superioru la direcțiunea telegrafo-postală.

Ni se scrie din Lugos, că Duminecă în 15 Ianuarie, pe la 7 ore seara, a izbucnit un focu vehementu, care a nimicit două case și partea de susu a unei alte case. Paguba e mare. Pompierii au sosit cam târziu și dacă focul nu s'a întinsu, cauza a fostu timpul celu liniștitu.

La 26 și 27 Ianuarie va fi târgu de vite în Elisabetopole și în Caransebeș; la 27 și 28 în Satu-mare și Sebeșul săsesc; la 3, 4 și 5 Februarie în Gherla.

Unu transportu de oi destinat pentru Pojună a trebuit să fie descărcat din vagonu în Timișoara, deoarece veterinarul orașului a constatat că sunt bantuite de boala de vite.

În Craiova s'a înființat societatea literară »Carpații români«, ală cărei scopu este: »susținerea românismului în provinciile române transcarpatine«. În casu de desființare fondul societății trece la »Asociațiunea transilvană« din Sibiu. Uramu societății cea mai frumoasă dezvoltare spre ași ajunge mărțutul scopu.

Orașul Parisu are de gând să facă unu împrumutu de 600 milioane franci, din care 300 milioane franci se voru cheltui pentru construcțiuni arhitectonice, spitale, apeducte și îmbunătățirea referințelor sanitare, ér 300 de milioane pentru facerea de căi noue și pentru continuarea lucrărilor începute în acésta direcțiune.

Mare senzațiune a produsu în Parisu șterstarea bancherului (!) d'acolo Eduard Blée. Elu amăgise pe omeni să'i încredințeze lui ban spre păstrare, promitându-le până la 50 procente pe anu. Perderile publicului sunt foarte mari și se sue până la suma de 3 milioane franci.

Din Odesa se comunică, că avocatul jidov Iosif Rabinovic, care întemeiasse secta »Noulu Israelu«, a fost omorât de jidovii talmudisti.

AFACERI SCOLARE.

În același orașu, în Brașov, la școlile confesionale luterane se începe învățarea limbei maghiare în clasa a patra primară, pe când din contră la școlile primare gr. or. române același studiu se începe deja în clasa întâiu primară. Totu deodată este sciutu că cu 1 Septembrie 1883, confesiunea greco-orientală a încetat de a mai examina pe profesorii gimnasiali, pe când din contră scim cu siguranță că superintendentul luteranu a mijlocit posibilitatea, ca pentru 1883/4 profesorii gimnasiali luterani să fie censurați totu de către confesiunea respectivă. Ceea ce este mai bătătoru la ochi, pe când profesorilor gimnasiali gr. or. li s'a răspunsu dela consistoriu că a trecut terminul, pe atunci aflăm, că superintendentul luteranu Teutsch a esoperat dela ministrul cultelor, dreptul ca chiar încă în acéstu anu 1885 să se mai potă examina profesorii luterani de către confesiunea respectivă.

Atitudinea consistorului este de totu vătămătoare pentru instrucțiunea noastră, căci unii profesori din cei harnici făcându-și studiile în alte limbi decât în cea maghiară, voru fi siliți a părăsi instituttele românesci.

După legea cea nouă unu profesor nu p'ote fi su-

plent mai multu ca 3 ani, și astfel chiar din profesorii actuali voru fi necesități unii să părăsescă institutul, și cu toate acestea consistoriul din Sibiu respective capul confesiunii gr. or. până acum n'a esoperat nimic. La pașii ce de siguru trebuie să presupunem, că s'au făcutu, se dice că nu s'a primitu până acum rezultat favorabil. Nu'i vorbă, nici acum nu este târziu ca pașii întreprinși să ajungă la unu bun sfârșit pentru instanțele noastre.

CORRESPONDENȚA PARTICULARĂ A »GAZ. TRANS.«

Lugos, 15 Ianuarie 1885.

Țeranul e talpa țerei și cu totu dreptul. Pentru că țeranul ară, țeranul cără, asudă, ostenește, suferă frig, flămânțese ca să agonisescă pentru alții cari să aibă de unde risipi. Dér ce e mai multu, elu suporță partea cea mai mare a sarcinilor publice, elu contribuie în mai mare măsură la acoperirea nevoilor statului fie cu munca, fie cu banii său cu sânge, și totuși elu e cel mai asupritu, mai batjocorit și mai bătutu de sorte.

La totă clipita, la totu pasul se dă ocaziune de-a te convinge despre suferințele lui, despre starea deplorabilă în care se află.

Pre și ce merge și încă cu pași gigantici proletariatul totu mai tare se lăsece în popor și credu că nicăirea nu e așa ca în părțile bănatice și în deosebi cele în vecinătatea Lugosului.

Ca să ne convingem de adevărul celorl dice să nu mergem mai departe, decât în vecinătatea cea mai deaproape a Lugosului, la satele înflorite de odinioară Silha, Costeiu mare, Costeiu mic ș. a. ș. a. și vom vedea, că decă nu 2 din 3 părți, atunci de siguru jumătatea locuitorilor acestor comune au ajuns la sapă de lemn și numai de 16 ani încôce decându părintescul guvern a lui Tisza ne fericesce cu »idea de stat maghiar« și cu dările ne mai suportabile de mari.

Nu este o și de tângu lăsată dela Dzeu în care să nu gemă piața Lugosului de »dobe« agenților lui »Szapary«, cari cu mare satisfacțiune vëndu pentru preț de nimica — din care abia li se pot acoperi diurnele gróse — totu ce în decursu de o săptămână au putut să adune din oraș și împrejurime.

Nu odată și-se rupe inima când vești, cum dincóce unu părinte de familiă cu ochii inundați de lacrimi se uită, cum esecutorii nemiloși l'au lipsit de unicul mijlocu de-a câștiga »mălaiul« celorl 6 copii de acasă ce zac în miserie, vëndându-i boușorii, singura avere ce-o mai avea, pentru câțiva florinași din dare ce la timpu nu i-a putut plăti.

Dincolo o mamă veduvă cu 2 micuți în brațe umbli — ca eșită din fire — tânguindu-se și plângendu, că unica vâcuță ce cu laptele ei mai alina foame celorl micuți, astăzi i-au vëndut'o la doabă, pentru câțiva florinași ce nu i-a putut plăti pentru inventariul luat după fie ertat soțulu ei.

De altă parte o bêtănă neputincioasă cu sufletul amăritu, abia rădîmendu-se într'o cărjă, stă și privesce cum esecutorii pentru câteva libre (pițule) de dare restantă i-au vëndut totu ce mai avea în casă până și cea din urmă scândură și așternutu.

Toate acestea sunt scene, ce se petrec în Lugos mai în fiecare și de tângu din partea esecutorilor de dare. Nu e dér mirare, că proletariatul — după cum amintii mai sus — pe și ce merge se totu înmulțese și că țeranii odată cu casă cu masă, astăzi gol ca napul iau lumea în capu.

Și ore cei chemați de prin orașe și sate ce facu la tote acestea!? Și ore risipindu-se »talpa țerii« ce se va alege de țera? —d—

CORRESPONDENȚA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Valdchud, Ianuarie 1885.

Preotul nostru fungent d. T. Borza, venind din Șiaros aici ca să officieze Sf. liturghia în ziua de 1 Ianuarie a. c. și avendu a delibera unele afaceri oficiose cu presbiteriul parochialu, a înselat și peste nopte a rămas aici avendu cu sine pe fiica sa Silvia. După ce s'a aședat în cartierul său, nopte între 11—12 ore a fost atacat de doi indiviți, anume Ioan Ivanu fostu esecutor de contribuțiune, și unu pretinsu cumnat al său August Fischer, de profesiune croitor din Blașiu, carele de vre-o două luni locuesce aici fără de nici o ocupațiune, fără de a se fi legitimat nici primăriei din locu, că cine este, de unde e și ce ocupațiune are.

Lucrul s'a întâmplat astfel: Cam pela orele 11 din nopte Aug. Fischer intrându în ograda a bătutu în ferestră, provocându pe preotul Borza, ca numai decât să mērgă la cumnatul său Ivanu, căci este rău bolnav. Preotul, carele era siguru că Ivanu nu este bolnav, i-a refusat promitendu, că fiindu trebuință se va presenta dimineță, căci timpul este înaintat și nu are la dispozițiune Cartea și patrahirul, ér biserica este departe. S'a depărtat, dar peste vr'o câteva minute pretinsul bolnav Ivanu cu companionul său lovesce în ferestră cu atâtea vehemență, în cătu parcumul de jos totu s'a sfărmat, și strigă: »Susu popo!« injurându pe Dumneșu și totu ce e sântu în ceru și pe pământu, și batjocorindu pe preotul în nisce termeni, cari nici din gura celorl mai prăpădiți omeni nu se pot auđi. În momentul acela nimeri acolo Nicolae Oprea și în apropiere era Teodoru Rotariu, ér voinicii observându au luat'o la

fugă, înjurându-l cumplit. A fost o mare norocire că s'au depărtat, căci de observau mai mulți poporeni, i-ar fi zdrobit cu desăvârșire.

Causa atacului nu se scie pozitiv, dar »vitezul» Ivanu spune, că la surora sa au fost în noptea aceea pețitori și la provocarea din partea lui, părintele Borza i-a refuzat de a merge acolo să officieze logodna, ceea ce pe aici numai în biserică se face și ziua, er nu în medul nopții.

Unii mai fac și alte combinații, căci se scia din presera zilei, că părintele Borza a primit nisece bani dela ginerile seu din România, pe cari în ziua următoare ave să i depună la o cassă în Sighișoara.

Lucrul s'a comunicat justiției și credem, că respectivii își vor lua pedepsa meritată. Poporul e foarte indignat, căci părintele Borza este stimat și prețuit nu numai de poporul seu, ci și de toți cei ce l'au cunoscut ca unul dintre cei mai meritați preoți din cercul acesta. Vă vom comunica și sfârșitul afacerii.

Duoi martori.

Din parlamentul român.

(Camera)

Ședința dela 16 Ianuaru. — Se trimit la diferite comisii mai multe petiții și comunicări. Se acordă concediu d-lor deputați Varlam și Mihașescu. Apoi, după ce se votează proiectul de lege privitor la modificarea circumscripțiilor mai multor comune din județul Neamțu, ședința se suspendă la 2 ore și d-nii deputați trec la lucră în secțiuni. Redeschiderea ședinței s'a anunțat pentru ora 4 și jumătate.

(Senatul.)

Ședința dela 15 Ianuaru, continuare. — Se depune la birou proiectul de lege pentru scăderea locuitorilor din comuna Săpunarii, județul Ialomița, de plata sumei de 21,888 lei, 68 bani, datorită d-lui C. Pantazi. Se proclamă fără discuțiune de senatori ai colegiilor I de Tecuci și II de Argeș d-nii D. Pruncu și C. D. Budișteanu. D. V. A. Urechia își desvôltă propunerea d-sale în privința transformării gimnasiului din Galați în liceu. D. Al. Orăscu cere a se trimită această propunere la o comisiune specială spre a-o transforma într'un proiect de lege. D. ministru de externe dice că ar fi fost mai bine a se trimită acest proiect mai întâi în Camera. D. V. A. Urechia răspunde că acest proiect nu împietăz asupra drepturilor Camerei, de ore-ce el nu prevede atâtea anume catrede, ci numai dacă se simte necesitate de a se transforma gimnasiul în liceu. D. D. Vergati este de părere a se lua în considerațiune propunerea și a se procede la alegerea comisiei cerută de regulament. Discuțiunea se încheie și propunerea se ia în considerațiune. Ședința se suspendă pentru ca d-nii senatori să se consulte asupra persoanelor ce trebuiesc alese în comisiune. La deschiderea se procede la alegerea comisiei și sunt aleși: D-nii C. Climescu, Remus N. Opreanu și V. A. Urechia cu câte 45 voturi; d. Al. Orăscu cu 42 voturi și P. S. Episcopul Dunărei de jos cu 37 voturi. D. I. Lerescu își retrage interpelarea anunțată d-lui ministru al domeniilor în privința filoxerei, în urma promisiunii dată de d. ministru că va veni cu un proiect de lege în această privință. D. Bagdad depune o petițiune semnată de mai mulți comercianți din Buzău, prin care rōgă senatul să nu voteze legea pentru înființarea tacsei pe vadră asupra băturilor spiritoase, fiind în desavantajul comerțului. Petițiunea se trimite la comisiunea de petiții.

Ședința dela 16 Ianuaru. — D. G. Mărzescu dice că nu se pōte citi sumarul ședinței precedente ne fiind față nici un d. ministru. D. președinte răspunde că sumarul privește direct pe Senat și trebuie citit și două ori după ședință, căci, dacă s'ar amana, s'ar putea uita peste o zi seu două. D. G. Mărzescu dice că și ministerul este interesat a scie ce se petrece în ședința din urmă, adică cum s'a relatat ședința precedentă. D. președinte explică d-lui Mărzescu că prezența unui ministru nu este necesară la citirea sumarului. Senatul, consultat de d. președinte, admite să se citească procesul-verbal. D. secretar C. Climescu citește sumarul ședinței precedente. D. Isaia Lerescu cere a se rectifică cuvintele sale duse în privința interpelării asupra filoxerei, căci d-sa a declarat că amână desvôltarea acelei interpelațiuni, er nici-decum că renunță la desvôltarea ei. D. președinte rōgă pe Senat a trece în secțiuni spre a se ocupa de 2 proiecte de legi financiare depuse de onor. guvern, și ridică ședința.

Raport polițienesc.

Căpitanul poliției din Brașov, d-l Himesch, a binevoit a ne împărtăși următorul raport cu date statistice polițiene din anul trecut 1884:

La începutul anului credem că nu va fi neinteresant de a face o revizuire asupra unor ramuri însemnate ale activității polițienesci din anul trecut și a face cunoscută publicului în formă statistică. Numarii statistici par la prima ochire seci și fără viață, der pentru cetitorul înțelegător privind lucrul mai de aproape, ei câștigă viață și însemnătate.

Incepem cu acele fapte penale, cari se țin de competența direcțiunii polițienesci. — S'au pertractat în anul 1884: transgresiuni (contravențiuni) în contra autorităților și a liniștii publice 26, în contra siguranței publice 12, în contra ordinii și a moralității publice 15,

în contra stărei sanitare 5, transgresiuni în contra proprietății 5, în contra legii de vânătoare 17, din cauza neplătirii dărei pe vânătoare și pe pușcă 2, pentru prevaricațiuni în păduri 51, transgresiuni în contra legii pentru servitori 61, și în fine pentru transgresiuni în contra ordinațiunilor ministeriale și a statutului penal orășenesc 383 — în total au fost 562 de pertractări în contra a 1312 indiviți de sex bărbătesc și 505 de sex feminin. Dintre aceștia au fost pedepsiți: 116 cu arest dela 1—15 zile, 50 cu arest mai puțin de o zi, 31 cu amende în bani dela 10—50 florini, ear 1567 cu amende de mai puțin de 10 florini.

În folosul fondului orășenesc pentru săraci au intrat în anul trecut în amende socotind pe cuartal: 74 fl. 50 cr.; 47 fl. 50 cr., 157 fl. și 170 fl. 50 cr., lăolaltă 449 fl. 50 cr. față cu 243 fl. 25 cr. în anul 1883.

Căpitanatul polițienesc (direcțiunea poliției) de aici a făcut în cursul anului trecut următoarele arătări penale judecătorilor reg.: pentru delict în contra moralității publice 3 arătări (contra doi bărbați și a unei femei); pentru vătămare corporală 33 arătări (contra 40 de bărbați și 3 femei); pentru jocul de hazard o arătare (contra trei bărbați); pentru furtigaș 82 de arătări (contra 42 bărbați și 40 femei); pentru violență publică 6 arătări (contra 12 bărbați și 1 femeie); pentru mituire 1 arătare (contra unei femei); pentru meseria de vraciu 1 arătare contra unui bărbat și în fine pentru falsificare de monedă o arătare contra unor făptuitori necunoscuți.

Au fost espeluiți din Brașov, prin organele poliției în anul trecut, pentru că n'au avut pașaporte în regulă 147 bărbați și 72 femei, pentru refuzul de a servi și fuga din serviciu 11 bărbați și 25 femei, pentru lipsa de ocupațiune și cerșit 172 bărbați și 96 femei și în fine pentru stare însărcinată 17 femei. Cumcă indiviții din Brașov, cari petrec în alte locuri trebuie să se pōrtă bine, dovedesc împrejurarea, că în anul trecut numai 4 au fost espeluiți la Brașov. În total au fost espeluiți prin urmare 334 bărbați și 210 femei, o sumă destul de însemnată. Contingentul principal al acestor indiviți, îl dau în prima linie comitatele: Treiscaune (Háromszék), Ciuc, Târnava-mare, Sibiu și Făgăraș; 1 individ a fost din Boemia, 2 din Galiția și 45 din România.

În fine mai amintim încă o istorie tragi-comică-spiritistică, care s'a întâmplat în anul trecut și care s'a terminat apoi cu intervențiunea direcțiunii polițiene la tribunalul penal regesc. Gustav Gunesch de 17 ani, mai înainte învățacel la reșosatul mechanic Schöch, vagabundase mult timp după mōrtea măestrului seu neavând nici o ocupațiune, până ce în fine prin intervențiunea direcțiunii poliției a fost ăraș băgat la stăpân, la mecanicul Derner Georg jun. Probabil, că tēnerul învățacel în timpul liber s'a îndeletnicit cu misterul spiritismului, căci nu peste mult se prezentă nevastei măestrului seu ca un mediu ce a fost bine dresat în școala spirituală a stăpânului seu reșosat și care se pricepea foarte bine la aflarea de comori. Lucru de mirare, elu întâmpină creșmēt și încredere la soția stăpânului seu, ba și acesta află mai târziu misterul; bătrana calfă — negreșit înțelesă cu Gunesch — a văcut eșind scantei din pământ. Putea ore să mai fiă o îndoială, că acolo se află comori? Îndată începură a săpa în pivniță. Unde putea să se afle comora, decă nu aici? Poliția află despre acesta și trage la răspundere pe maestru. Acesta se silesc a descrie tot lucrul, ca o glumă nevinovată.

Der Gunesch ce face? Elu trăiesce în »dulci iubilo», cheltuesce multe parale într'o cafenea nocturnă de aici, face tractări de câte 25 fl. pe zi și a. Câteva zile după aceea, se prezentă cocōna meșterului la poliția și face arătare, că Gunesch i-a furat vr'o 180—190 fl. Se ordonă o cercetare preliminară și se constată, că Gunesch cu stăpâna lui, săpând mereu în pivniță au dat peste o olă bine legată și pachetată, care olă după explicările date de Gunesch trebuia să fiă luată de acolo de mediu îmbrăcat în haine albe, după un interval de 24 de ore, căci la dincontră vrēndu a ridica imediat olă, aurul se va preface în pământ, și corpurile săpătorilor se vor usca. Der Gunesch mai puse o condiție, ca să succedă luarea în posesiune a comorei. Elu duse, că e neapărat de lipsă ca să se așeze o sumă ărecare de bani de hârtia sub olă. Soția meșterului profundu agitată, alergă sus în odaia și aduce banii de hârtia necesară în sumă de 80 fl. Gunesch mai primesce dela ea o conto comorei ce avea să o ridice 100 fl. Urmăză un mare gaudiu în birtul »Concordia».

În fine sosesc și multu așteptatul moment. Soția mecanicului merge în pivniță și ia comora — o olă în care nu se află decât numai pământ — și ce credeți că era sub olă; banii de hârtia prefăcuti s'au ăre în aur? Nică vorbă. Chiar și cei 80 fl. de hârtia dispăruseră. Tablou! — Credința stăpânei în puterea mediului spiritistic dispăre; înșelată și cu totul desilusionată, ea face arătare și escusă încrederea ei cea nemărginită,

ce a avut-o în învățacel, declarându, că Gunesch a asigurat-o sus și tare, că »a geistekkel beszelni tud!» (că șcie să vorbească cu spiriduși.) Așa s'a întâmplat lucrul în anul 1884 în véculă culturei, alu luminei electrice ș. c. l.

ULTIME SCIRI.

Prin Berlin se vorbește, că împăratul Wilhelm a confirmat sentința de mōrte pronunțată în contra anarchistilor Reinsdorf și tovarășilor sei.

Iosifu și Anastasia Romanovă din Vinga, acușați de omor, au fost condamnați la mōrte de tribunalul din Timișoara.

În Candia domnesce mare agitațiune. Obvintu dese casuri de omoruri în contra populațiunii mohamedane.

În Andalusia s'au întâmplat nouă cutremure; sunt câteva victime.

DIVERSE.

Explosiuni de dinamită în Anglia. — »L'Indépendance belge» dela 25 Ianuaru stilu nou, publică următoarele sciri particulare din capitala Angliei: O teribilă explosiune s'a produsă la 24 Ianuaru la amed în cripta capelei Westminster, aproape de localurile Parlamentului. Ea a făcut mari pagube. Un agent polițienesc a fost rănit. Un individ, bănuț a fi autorul atentului, a fost arestat. Alte explosiuni s'au produs: Una în coridorul Camerei comunelor. Camera fiind în vacanță, explosiunea n'a atins decât un singur vizitator, dar a distrus de tot coridorul. În același timp o altă explosiune de dinamită se producea la un alt capet al capitalei, la Turnul Londrei. Turnul era plin în acel moment de streini și de locuitori din Londra, cari veniseră să-l viziteze. De aceea detunările au produs o adevărată panică. 16 persoane au fost rănite. Aceste explosiuni simultane au produs în tot orașul cea mai adencă emoțiune. Westminster, Hall, este una din sălile vechiului palat Westminster unde se aflau instalate vechile Parlamente și unde suveranii până la Gheorghe al IV se încoronau. Această sală, a cărei arhitectură esle splendidă, este una din cele mai mari cari există (73 metri în lungime, 28 în lărgime și 21 în înălțime.) Cripta Sf. Stefanu, unde s'a produsă explosiunea, servește de capelă. Ea este foarte bogat decorată și perderile făcute și în criptă și în sală chiar trebuie să fie foarte însemnate. În partea despre răsărit a sălei numită Westminster Hall se află intrarea Camerei comunelor, care trebuie ea însăși să fi suferit stricăciuni, până la un ărecare punctu, în totă lungimea ei, căci fotoliul președiniului, care se află în fundu, este făcut bucat. Sălile Parlamentului nu sunt accesibile vizitatorilor decât Sămbăta, și acesta dela 10 ore dimineța până la 4 sera, și tocmai acestu momentu a fost de sigur ales de autorii atentului pentru a comite crima lor. Din fericire nu se afla atunci decât un singur vizitator. În schimb însă o foarte mare mulțime se afla la Turnul Londrei, vizibil de asemenea Sămbăta care, la Londra, este aproape o zi de sērbătore și la Turnu au fost 16 persoane rănite. Turnul Londrei este vechia Bastilia engleză; Turnul alb, care face parte din Turnul Londrei, este un pătrat de 35 metri, cu nise ziduri de o grosime de 3 seu 4 metri. Despărțămintele acestui turnu, care servește de arsenalu, au fost alese de dinamitiști ca teatru alu crimei lor. Turnul Londrei este situat pe marginea Tamisei într'un punctu care domină puntea Londrei, sub arcadele căreiu s'a produsă explosiunea de dinamită de Sămbăta, 13 Decemvre trecut, explosiune a cărei autor nu sunt încă cunoscuți, deși guvernul a oferit o recompensă de 1000 livre aceluia care fi va descoperi. Explosiunea dela amed a causat mari stricăciuni Camerei Comunelor. Fotoliul președiniului a fost făcut bucat. Sala centrală în care răspund coridorele ambelor Camere a suferit mari stricăciuni. Rănil primite de doi agent polițienesci la Westminster Hall sunt grave. Starea unuia din ei este desperată. O persoană care visita Camera Comunelor în momentul explosiunii a fost foarte grav rănit. Explosiunea dela Turnul Londrei s'a produs la 2 ore în Turnul alb. Tote ferestrele s'au spart, în același timp un incendiu a izbucnit; elu a fost îndată stins. Edificiul n'a suferit stricăciuni pe din afară. Printre răniți, două femei sunt foarte grav rănite. Nică o arstațiune nu s'a făcut încă în ceea-ce privește explosiunea dela Turnul Londrei.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 29 Ianuarie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Amortisarea datoriei) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Ianuarie st. v. 1884.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta română, Credit fonc. rural) and Price/Value.

Cursul pieței Brașov

din 20 Ianuarie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Bancnote românești, Argint românesc) and Price/Value.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe jumătate de an... se rugați a ne trimite diferența prețului urcat...

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.“

De observat.

Epilepsia.

Cei ce suferă de spasmi, de cărcei și de nervi găsescă ajutorul sigur prin metoda mea. Onorariile se dau după ce se vor observa succese.

Prof. Dr. Albert,

distinsu, pentru deosebitele succese, de către societatea științifică franceză cu marea medaliă de aur cl. I.

6. Place du Frêne, PARIS.

Advertisement for 'Mai pe nimica ceasornice fine' (Even better fine watches). Includes an image of a pocket watch and text describing the quality and origin of the watches.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns showing train schedules and fares for routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Includes train types (Tren de persoane, Tren de omniibus) and prices.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grose

Tipografia ALEXI, Brașov.